

پایان مسابقات جهانی وزنه برداری
باهشت مدال ایران
نایب قهرمانی جهان
بدون آب و غذا!

آدرنالین ۷

یک بام و دو هوادر برخورد
بافشاکنندگان اسرار مگو

مجازات افشای راه‌های
دورزدن تحریم چیست؟

سیاست ۲

سیدعلی در گفت‌وگو با «توسعه ایرانی» بررسی کرد:

چشم انداز نرخ ارز پس از توافق برجام

در دو-سه سال اخیر نوسان نرخ ارز به امری طبیعی در بازارهای مالی ایران تبدیل شده و در این میان هر روز از ارزش دارایی‌های مردم و همچنین ارزش ریال در برابر دلار کاسته می‌شود. مذاکرات ایران و کشورهای چهار به علاوه یک حالا برای دومین بار متوقف شده است تا ایزنی در خصوص روند مذاکرات در پایتخت‌ها صورت گیرد اما باید توجه داشت طبق وعده دولت سیزدهم قرار بود سرنوشت اقتصاد ایران به مذاکرات و تحریم گره نخورد. در ماه‌های

آخر و به ویژه پس از روی کار آمدن دولت سیزدهم و وعده برخی دولتمردان مبنی بر امکان کاهش نرخ ارز تا کمتر از ۲۰ هزار تومان، افکار عمومی انتظار داشتند که نرخ ارز به عنوان یکی از عوامل موثر بر سرنوشت ارزش ریال و همچنین عامل مهم تاثیرگذار بر سرنوشت سایر بازارها، روند کاهشی طی کند. انتظاری که با وجود گذشت تقریباً ۴ ماه از عمر این دولت نه تنها به سر نیامده بلکه شرایط به گونه‌ای رقم خورده که دلار حتی مرز ۳۰ هزار تومان را رد کند...

چرتکه ۳

وزیر ارتباطات در سخنانی بر تناقض بر طرح صیانت صحنه گذاشت

«کیفیت اینترنت حق الناس است»، اما فیلترینگ نه؟!!

شهر نوشت ۶

لاریجانی در نامه محرمانه به شورای نگهبان:

بدعت خطرناکی در کشور پایه گذاری می‌کنید

سیاست ۲

گفت و گو

در گفت‌وگو با ایلنا مطرح شد:

همه مسیرهای حل بحران آب به لغو تحریم‌ها ختم می‌شود

لحاظ فنی و تخصصی و هم از جنبه‌های اقتصادی، حقوقی، سیاسی و حفظ استقلال کشور، راهکاری مقبول تر و منطقی تر است که البته در سال‌های اخیر مورد توجه قرار گرفته است ولی به دلیل فقدان اعتبارات مورد نیاز، سرعت بهره‌برداری از پتانسیل شیرین‌سازی آب دریا بسیار اندک است و قابل مقایسه با بهره‌برداری از آب دریا توسط کشورهای جنوبی خلیج فارس نیست.

برای کاهش فرونشست کاری نمی‌کنیم

فدایی فرد همچنین به موضوع فرونشست اشاره و اظهار داشت: یکی از بزرگترین بحران‌های آینده کشور که متأسفانه از زبانی خسارات آن تاکنون مورد توجه قرار نگرفته است، تبعات مرتب بافت شدید سطح آب زیرزمینی و توسعه پدیده فرونشست زمین است. در حال حاضر وزارت نیرو و همه تلاش خود را برای تامین منابع آب مورد نیاز شرب، کشاورزی و صنعت مناطق بحران زده کشور صرف می‌کند و به فکر تعادل بخشی آبخوان‌ها و تامین کسری مخازن آب زیرزمینی نیست تا در اثر آن امکان کاهش سرعت فرونشست زمین فراهم شود.

وی تأکید کرد: هر نوع انتقال آب به مناطقی که شدیداً با کمبود منابع آب سطحی و به خصوص زیرزمینی مواجه هستند، علاوه بر این که نیازهای مختلف آبی آن منطقه را

هزینه‌های نجومی است. به‌عنوان مثال برای انتقال آب به کشور، لاقلاً حدود ۵۰۰ کیلومتر سامانه نیاز است که همین مساله هزینه‌های بسیار سنگینی را به کشور تحمیل می‌کند و زمان اجرای طرح را نیز بسیار طولانی می‌کند.

گزینه اجباری واردات

مدیر سابق طرح جامع آب کشور بیان داشت: با توجه به کمبود شدید آب در کشور، گزینه انتقال آب از خارج، یکی از راهکارهایی است که وزارت نیرو و سایرین متمدنی روی آن مطالعه کرده و بررسی‌های مختلفی هم در این باره داشته است. گزینه انتقال آب از چند کشور بررسی شده که در این میان تاجیکستان یکی از مناطق پرآب و مناسب برای انتقال آب به کشور شناسایی شده است و حتی مطالعات مختلفی در این خصوص انجام پذیرفته و توافقات اولیه در سطح روسای جمهوری در دولت سیزدهم نیز انجام شده است. در این رابطه توافقنامه‌هایی هم بین کشورهای تاجیکستان، افغانستان و ایران منعقد شده است. بنابراین واردات آب در این شرایط، گزینه اجباری است که به دلیل شرایط کشور باید بررسی شود.

شیرین‌سازی بهتر است یا واردات؟

به گفته فدایی فرد، در مقایسه با گزینه‌های واردات آب، طرح‌های شیرین‌سازی آب دریا و انتقال آن به مناطق مرکزی کشور، به دلیل وجود دریا در شمال و جنوب کشور، هم به

می‌رود و خاک باقیمانده نیز به شدت در حال شور شدن است، تحت هیچ شرایطی قابل جبران نخواهد بود و در بلندمدت باعث نابودی سرزمین، تمدن و زندگی خواهد شد.

حکمرانی معیوب در مدیریت منابع و مصارف آب

وی در ادامه بیان داشت: مراجع بین‌المللی تأکید دارند که برای دستیابی به توسعه پایدار، لازم است در قالب حکمرانی مطلوب، به همه جنبه‌های اقتصادی، سیاسی و اجتماعی به صورت متوازن توجه شود. این در حالی است که ما فقط جنبه اقتصادی را مورد توجه قرار داده‌ایم که متأسفانه توسعه نامتوازن را در پی داشته است.

مجبوریم آب وارد کنیم؟

فدایی فرد گفت: سیاست شکست خورده خودکفایی کشاورزی در کنار بی‌توجهی به آب مجازی و توسعه صادرات محصولات کشاورزی با نیاز آبی بالا، توسعه اشتغال آب‌محور، بی‌توجهی به سایر پتانسیل‌های طبیعی و باستانی کشور برای ایجاد شغل پایدار به منظور کاهش فشار بر منابع آب، برنامه‌های افزایش جمعیت و بی‌توجهی به استقرار جمعیت در مناطق کم‌آب و گسترش کلان‌شهرها، فقدان ایجاد شغل به میزان لازم، جانمایی نامناسب برای استقرار صنایع آب‌بر، فقدان فرهنگ‌سازی برای مصرف بهینه آب، بی‌توجهی به هدررفت آب در شبکه توزیع، وجود قوانین مغایر با محیط‌زیست و توسعه پایدار، نبود بازار آب و سایر سیاست‌هایی که از رفیق افتادن منافع ملی را در پی داشته، باعث شده است که به ورشکستگی منابع آب برسیم و مجبور به بررسی گزینه‌های مختلف واردات آب، انتقال بین حوضه‌های آب، شیرین‌سازی آب دریا و انتقال آن به فلات مرکزی کشور شده‌ایم که تبعات زیست محیطی فراوانی در بر خواهند داشت.

واردات و چالش وابستگی آبی

وی خاطر نشان کرد: واردات آب علاوه بر دشواری‌های فنی و تخصصی، از پیچیدگی‌های خاصی از جنبه‌های حقوقی، دیپلماتی، سیاسی، محیط زیستی، اقتصادی، اجتماعی و حتی امنیتی نیز برخوردار است. در حالت عادی واردات آب به صرفه نیست. حتی شیرین‌سازی آب در کشور نیز صرفه اقتصادی ندارد. به عبارت دیگر این دست‌طرح‌ها برای وضعیت خاصی کاربرد دارد که متأسفانه هم اکنون در همان وضعیت خاص و بحرانی قرار گرفته‌ایم. صرف نظر از مشکلات مرتب با وابستگی به کشورهای دیگر، اجرای طرح واردات آب، نیازمند

یک پژوهشگر حوزه آب و محیط زیست گفت: برای اجرای هر فعالیت و تلاشی برای مدیریت بحران آب، خاک و محیط زیست، نیاز به منابع مالی و اعتباری فراوان، آزادسازی سرمایه‌های بلوکه شده کشور و چه بسا سرمایه‌گذاری‌های گسترده خارجی است که به دلیل وجود تحریم‌ها و عدم امکان تعامل با جهان در این خصوص از وضعیت مناسبی برخوردار نیستیم.

مصطفی فدایی فرد در گفت‌وگو با ایلنا، درباره لزوم واردات آب اظهار داشت: پیش‌بینی وقوع خشکسالی هیدرولوژیکی طولانی‌مدت در اوایل دهه ۱۳۹۰ توسط ناسا مورد پذیرش مسئولین ایران قرار نگرفت. علاوه بر آن هشدار چهارده سوه‌مدیریت منابع آب توسط کارشناسان حوزه آب و محیط زیست نیز مورد بی‌توجهی قرار گرفت. تا بالاخره تغییرات اقلیمی و وقوع خشکسالی‌های هوشناسی و اقلیمی موجبات کاهش بارندگی و افزایش دما را فراهم کرده و آثار و تبعات سوءمدیریت را تشدید و آشکار کرد.

چهارده سیاست خودکفایی کشاورزی

چه بر سرمان آورد؟

وی افزود: مهمترین و پراسب‌ترین محور سوء مدیریت منابع آب در ایران، سرمایه‌گذاری برای رسیدن به خودکفایی غذایی بود که منجر به توسعه بی‌رویه و ناپایدار به کشاورزی شد. همین سیاست ناپایدار موجب برداشت بی‌رویه از منابع آب سطحی و زیرزمینی و توسعه پدیده فرونشست زمین شده و نابودی بخش بزرگی از منابع آب تجدیدپذیر کشور را در پی داشته است. این در حالی است که بررسی آمار و اطلاعات رسمی کشور حاکی از آن است که در سال‌های اخیر نه تنها به خودکفایی غذایی و کشاورزی نرسیده‌ایم بلکه به دلیل گسترش فقر و گرانی، تورم و بیکاری، قدرت خرید مردم کاهش یافته و امنیت غذایی بطور کامل به خطر افتاده است. زیرا آثار و تبعات ویرانگر به خطر افتادن امنیت غذایی در هر کشوری بسیار خطرناک‌تر و مصیبت‌بارتر از نبود خودکفایی غذایی است.

بحران آب در برابر بحران خاک هیچ است

این پژوهشگر حوزه آب و محیط زیست با بیان اینکه بحران کیفیت شیمیایی و شور شدن منابع خاک بسیار وخیم‌تر و نگران‌کننده‌تر از بحران کمبود آب است که آثار و تبعات بسیار ویرانگر آن هنوز آشکار نشده است، خاطر نشان کرد: بحران کمی و کیفی منابع آب هم در مقابل بحران کمی و کیفی منابع خاک تقریباً هیچ است. چراکه بحران کمی و کیفی آب را می‌توان با صرف هزینه‌های گزاف واردات آب و یا شیرین‌سازی آب دریا و بسیاری راهکارهای دیگر بر طرف کرد ولی منابع خاک بسیار ارزشمند که در اثر سوءمدیریت همه‌ساله در اثر فرسایش شدید در حوضه‌های آبریز از دست

تامین خواهد کرد، آب بازگشتی حاصل از مصارف مختلف می‌تواند برای تغذیه آبخوان‌ها مورد بهره‌برداری قرار گیرد. لازم به ذکر است که آب بازگشتی از مصارف شرب و شهری در ایران به بیش از ۹۰ درصد می‌رسد که پتانسیل بسیار ارزشمندی به حساب می‌آید. نمونه بارز و شاخص این ادعا، طرح انتقال آب از سد دوستی به کلان‌شهر مشهد است که در ابتدا با مخالفت‌های جدی روبه‌رو بوده و منتقدان، ناپایداری منابع آب سد مشترک دوستی و همچنین وابستگی به کشورهای همسایه را به عنوان نقاط ضعف آن پروژه مطرح می‌کردند ولی طی حدود شانزده سال که از بهره‌برداری طرح یادشده می‌گذرد علاوه بر این که بطور متوسط سالانه بین ۱۳۰ تا ۱۵۰ میلیون متر مکعب از نیازهای شرب مشهد توسط همین طرح تامین شده است، بیش از دو میلیارد متر مکعب نیز در قالب آب بازگشتی به آبخوان، فضای سبز و یا تصفیه‌خانه‌های مشهد وارد شده و در چرخه مصارف مختلف قرار گرفته است.

همه مسیرها برای حل بحران آب به لغو تحریم ختم می‌شود

این کارشناس حوزه آب گفت: در هر حال برای اجرای هر فعالیت و تلاشی برای مدیریت بحران آب، خاک و محیط زیست، نیاز به منابع مالی و اعتباری فراوان، آزادسازی سرمایه‌های بلوکه شده کشور و چه بسا سرمایه‌گذاری‌های گسترده خارجی است که به دلیل وجود تحریم‌ها و عدم امکان تعامل با جهان در این خصوص از وضعیت مناسبی برخوردار نیستیم. بنابراین اجرای راهکارهای فراوان در دسترس برای مدیریت بحران منابع آب و خاک هم از واردات آب، شیرین‌سازی و انتقال آب دریا، انتقال بین حوضه‌های آب، ساماندهی طرح‌های توسعه نیمه‌کاره، ایجاد اشتغال غیرآب‌محور، افزایش راندمان مصارف آب، جلوگیری از هدررفت شبکه آب شرب، تعادل بخشی آب‌های زیرزمینی، آبخیزداری، پرداخت خسارت نکاشت به کشاورزان به منظور کاهش اعتراض، آزادسازی حریم و بستر رودخانه‌ها، مسیل‌ها، جنگل‌ها، سیلاب‌دشت‌ها، دریاها و دریاچه‌ها، جلوگیری از برداشت‌های غیر مجاز از آب‌های سطحی و زیرزمینی، فرهنگ‌سازی مصرف بهینه آب و در نهایت کاهش بیکاری، فقر، فلاکت و خشونت، نیازمند رفع تحریم‌ها و بهبود شرایط اقتصادی کشور است.

این پژوهشگر حوزه آب یادآور شد: به عبارت دیگر در صورتی که تحریم‌ها رفع شود، امکان بهره‌برداری از امکانات فراوانی که کشور دارد، مثلاً به عنوان نمونه در بحث معادن به دلیل این که ایران تمام مواد معدنی شناخته شده را در خودش دارد، فراهم شده و اگر این مواد استخراج شده و ایجاد اشتغال و رونق اقتصادی در کشور و تعامل با جهان به وقوع بپیوندد، همه بحران‌های کشور مدیریت خواهد شد.

